

44385632-5	21.09.2014	הארץ - כותרת	עמוד 12	1	25.86x12.88
בית הספר הריאלי בחיפה - 23550					

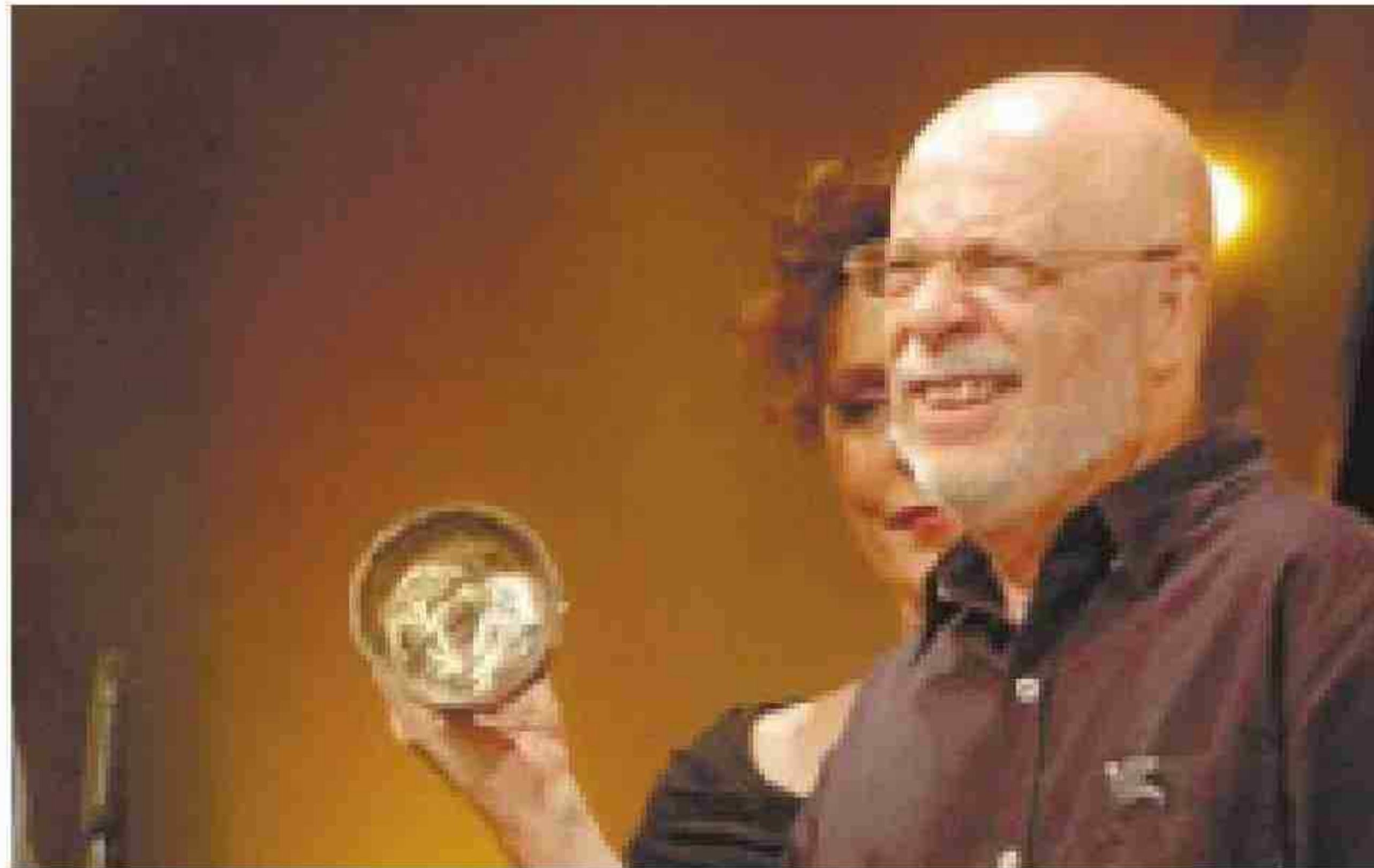
מת אברהם הפנר – במאי קולנוע, תסריטאי וסופר

נרית אנדרמן

במאי הקולנוע, התסריטאי, השחקן והסופר אברהם הפנר מת שלשום בגיל 79. הלווייתו תתקיים מחר ב-16:30 בקיבוץ צרעה.

הפנר נולד ב-1935 בחיפה, בן יחיד להורים שעלו מפולין. הוא למד בבית הספר הריאלי ואת שירתו הצבאי עשה בלהקת הנח"ל – בין היתר לצדם של עליזה רוזן, גבי עמרני, אורי זוהר וחיים טוי-פול. לאחר שירותו הצבאי פנה הפנר ללימודי ספרות ופילוסופיה בירושלים ולאחר מכן גם בפריז. את לימודי הקולנוע החל בתחילת שנות ה-60, כשהגיע לניו יורק, לצד לימודי פילוסופיה, ושם גם יצר את סרטיו הקצרים הראשונים, בהם עיבוד לרומן של ש"י עגנון "סיפור פשוט".

את דרכו בקולנוע הישראלי החל כשחקן ותסריטאי. הוא שיחק בין היתר בסרטו של אורי זוהר "חור בלבנה" (1965) ובסרט "קומ" נדו סיני" (1968) שביים רפאל נוס-

הפנר צילום: דניאל צ'צ'יק

מעמדו של הפנר כיוצר מרכזי זי התבסס עם צאת סרטו הראשון באורך מלא, "לאן נעלם דניאל וקס?" (1972), שעלילתו עוקבת אחר זמר ישראלי שחי בארצות הברית, חוזר לארץ לפגישת מחז-זור, ולאחריה יוצא לחפש אחר בן כיתתו הנערץ שגורלו לא נודע. כמסאלי מבקרים שנעשו לאורך השנים הוכתר סרט זה שוב ושוב כאחד הסרטים הישראליים הטובים ביותר שנוצרו אי פעם.

סרטו השני באורך מלא היה "דודה קלרה" (1977), דרמה קור-מית ביקורתית ובעלת אלמנטים אוטוביוגרפיים, על העולים שבאו לישראל מפולין, שסיפרה על שלוש דורות זקנות המשגיחות על אחיינית צעירה. ואילו סרטו הבא, "פרשת וינשל" (1979), היה מותחן שנוצר בהשראת תעלומת רצח ארלוזורוב.

ב-1988 ביים וכתב את הסרט הקצר "מה קרה?", ושנתיים לאחר מכן את "אהבתה האחרונה של לורה אדלר", סרט באורך מלא

שסיפר על חייה של כוכבת בתיאטרון יידיש (ריטה זוהר) בתל אביב, הנאלצת להתמודד עם שקיעתה של התרבות הזאת. הסרט השתתף בתחרות הרשמית של פסטיבל ונציה, זכה בפרס וולג'ין לסרט הטוב ביותר, וזיכה את זוהר בפרס אופיר לשחקנית המצטיינת.

ב-1971 שיחק הפנר בסדרת הטלוויזיה "חדווה ושלומיק", וב-1974 יצר את סדרת הילדים "דלת הקסמים" שעסקה בזהירות בדרכים. באותן שנים החל גם לעבוד כמרצה לתסריטאות בחוג לקולנוע וטלוויזיה של אוניברסיטת תל אביב. הוא נחשב מרצה מוערך במיוחד ומשפיע, והתמיד בהוראה עד אמצע שנות ה-2000, כשיצא לגמלאות. ב-1998 יצר עם בתו מאיה הפנר מיני-סדרה בשם "ארץ קטנה איש גדול", שעובדה ב-2002 לספר.

לכל אורך הקריירה הקולנועית שלו עסק הפנר גם בכתיבת ספרותית. הוא כתב שני

ספרים על קולנוע – "סינמה נייר" מ-1999 ו"סרטים לא גר-לים על עצים" מ-2002 – וכן שורה של ספרי פרוזה: "עיבל" שראה אור ב-1969, "המחברות של יוחנן שלאכט" (1974), "כולל הכל" (1987), "ספר המפורש" (1991), "אללים" (1993), "עלי-זה" (1998), "כמו אבלאר, כמו אלואיז" (2001) ו"אמנות שפה זרה" (2006).

ב-2004 זכה הפנר בפרס אופיר על מפעל חיים בקולנוע הישראלי, ובשנה שלאחר מכן ספג חבטה בראשו כאשר זינק לאחור, כדי להימלט מפגיעת אוטובוס שנסע במהירות מופרזת. חלפו כמה חודשים עד שהתברר כי התאונה הזאת גרמה לו פגיעת ראש, ולאורך השנים הלך והידרדר מצבו באופן אטי אך מתמיה. בדצמבר 2012 יצא לאור "אברהם הפנר - ספר התסריטים" המאגד את כל התסריטים שכתב וביים הפנר לאורך השנים, לצד מבחר ראיונות אתו.